

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Ghimnic" împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 22 aprilie 2013, reclamantul SRL "Ghimnic" a depus cerere de chemare în judecată în ordine contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 16 ianuarie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul de control, constatând că SRL „Ghimnic” a încălcat prevederile art. 8(2) lit. c), 102(1), (6), 117(2), 187(5) Codului Fiscal.

Prin decizia nr. 486/p/l din 14.02.2013, întocmită în baza actului de control nr. 3-509705 din 16.01.2013, s-a decis de a încasa de la SRL "Ghimnic" la bugetul de stat taxa pe valoare adăugată în sumă de 35 537 lei, majorări de întârziere și amenzi în sumă de 1 791 lei, 10 661 lei și 200 lei.

Nefiind de acord cu deciziei menționată, reclamantul a depus cerere prealabilă la 21.03.2013, care prin decizia nr. 318 din 19.04.2013 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Consideră reclamantul că actele emise sunt ilegale și solicită anularea deciziei nr. 486/p/l din 14.02.2013.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a solicitat restituirea sumelor încasate în baza deciziei nr. 486/p/l din 14.02.2013, emise de către IFS mun. Chișinău, în valoare de 55 771,59 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 486/p/l din 14.02.2013 în partea încasării de la SRL "Ghimnic" la buget a sumei de 35 537 lei, TVA aferentă bugetului, care a fost achitată, majorarea de întârziere în suma de 1 791 lei, amenda pentru încălcarea legislației fiscale în mărime de 10 661 lei, amenda pentru încălcarea legislației fiscale în mărime de 200 lei. S-a dispus a restitui mijloacele bănești încasate de la SRL "Ghimnic" în baza deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 486/p/l din 14.02.2013, în suma totală de 55 771,59 lei.

La 04.05.2015 și la 17.06.2015 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca fiind neîntemeiat și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28.10.2015 și a hotărîrii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.04.2015.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28.10.2015 a fost expediată recurentului la data de 06.11.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 20.11.2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 15.12.2015, Chiseev Dmitri, reprezentant al SRL "Ghimnic" a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu menținerea hotărârii instanței de fond din 22.04.2015 și a deciziei instanței de apel din 28.10.2015 fără modificări.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea